

Maryjna WSPÓLNOTA

PISMO PARAFIAN KOŚCIOŁA MARYI KRÓLOWEJ w POZNANIU • MAJ • NR 2(151)2011

Drodzy Parafianie!

Maryjny miesiąc maj, jak w każdym roku był naznaczony nabożeństwami, które licznie gromadziły parafian. Zwieńczeniem będzie przeżywane **we wtorek 31 maja święto patronalne naszej parafii – odpust Maryi Królowej**. Mszę Świętą o 18:30 odprawi ks. Janusz Grzeškowiak, proboszcz parafii Wszystkich Świętych, wielki czciciel Matki Bożej Fatimskiej. Bardzo serdecznie zapraszam do udziału w tej Eucharystii.

Po maju czeka nas czerwiec i wyjątkowo późno obchodzona w tym roku uroczystość Bożego Ciała. Chcemy po raz kolejny wyrazić naszą wiarę w obecność Chrystusa pod postaciami Chleba i Wina, chcemy uwielbić Tego, który jest godzien wszelkiego uwielbienia. Nie starczy słów i całego życia, by wyrazić naszą wdzięczność za choćby jedną... Komunię Świętą.

W czasie nabożeństw majowych przyjmowaliśmy Komunię Świętą. Udzielanie Komunii Świętej poza Mszą Świętą niektórych dziwi, a nawet gorszy. Oczywiście najwłaściwszym czasem na przyjmowanie Ciała Chrystusa jest Eucharystia. Kościół jednak zezwala na udzielanie Komunii Świętej poza Mszą Świętą.

W ostatniej przed śmiercią napisanej encyklice bł. Jan Paweł II nazywa Matkę Bożą Niewiastą Eucharystii.

Możemy od Maryi uczyć się przyjmowania Ciała Pańskiego. Nowy Testament nie mówi nam wyraźnie o udziale Matki Bożej w Eucharystii. Ale czyż Zwiastowanie i Poczęcie z Ducha Świętego Syna Bożego, nie było szczególną Komunią Świętą – „świętym zjednoczeniem”? Przecież to właśnie oznacza słowo „komunia”.

Uczmy się od Matki Najświętszej przyjmowania Chrystusa! Tak jak Ona przy Zwiastowaniu powiedziała: *Niech mi się stanie według słowa Twojego*, tak i my możemy wyrazić gotowość na przyjęcie woli Bożej słowem: *Amen* (po słowach kapłana: *Ciało Chrystusa*).

Komunia Święta w czasie nabożeństwa majowego

Fot. J. Hadrych

Tak jak Maryja dziękowała za swoje „święte zjednoczenie” śpiewając hymn *Uwielbia dusza moja Pana*, tak my nie zapomnijmy naszymi słowami dziękować i uwielbiać dobrego Boga, naszego Zbawiciela.

Tak jak Maryja pobiegła do swojej krewnej Elżbiety, aby jej usługiwać, tak my po każdej Komunii Świętej chcemy spełniać uczynki miłosierdzia wobec ludzi, których Bóg stawia na drodze naszego życia.

Życzę całej naszej parafii takiego przeżywania Eucharystii. Pozdrawiam wszystkich, zwłaszcza chorych i cierpiących.

ks. prob. Marcin Węclawski

1 maja przeżywaliśmy beatyfikację Jana Pawła II. Oto wspomnienia sekretarza redakcji *Maryjnej Wspólnoty*

Non abbiate paura!

(z włoskiego: *Nie lękajcie się!* – z homilii Jana Pawła II wygłoszonej 22 października 1978, podczas Mszy Świętej inaugurującej pontyfikat)

Sobota, punktualnie o 4:00 budzi mnie dzwonek budzika i denerwujące myśli: *co by to było, gdybym nie przypomniała sobie, że dowód osobisty jest w wewnętrznej kieszonce codziennej torebki, zamiast w podróżnej; czy moja czarna garsonka – strój obowiązujący w naszym sektorze – nie przyniesie Polsce wstydu; czy naprawdę w niedzielę będzie padać; czy pilot trafi w pas; co będzie jeśli w tłumie podróżnych zgubię gdzieś Pawła; jak go potem odnajdę, skoro tu wszyscy mówią do niego: „Padre” – jak do każdego księdza? Nie zgubić Padre! Nie zgubić się Padre!* – nerwowo powtarzam sobie w kółko.

Właśnie wtedy spostrzegam inną, dobrze znaną, uśmiechniętą twarz, a pod nią wielki napis: *Non abbiate paura!* Odtąd przez cały pobyt w Rzymie ta twarz i to przesłanie będzie czuć nade mną patrząc ze sklepowych wystaw, z banerów przyczepionych do ulicznych latarni, nawet z ekranu telewizora w metrze.

Niedziela, wczesnym rankiem zabieram ze sobą kupiony w ostatniej chwili płaszcz przeciwdeszczowy. Wygląda na to, że nowego Błogosławionego Rzym powita deszczem. W metrze tłoczmy się w różnojęzycznej masie ludzi. Na ulicy dołączamy do mega tłumy. Idziemy – wszyscy w tę samą stronę.

Jest 7:40, gdy siadamy w naszym sektorze. Poznają nowe możliwości przeciwdeszczowca: okrywam nim zakurzone krzeselko, które stoi tu przez całą noc. Niebo jakby jaśniejsze. Telefon do domu: *Siedzimy między Kasinką Małą a Wadowicami. Spróbujcie odnaleźć, gdy pokażą ich transparenty.*

Po chwili mogę już podać inny „punkt orientacyjny”. Po prawej usiadł

Silvestr – piłkarz Manchesteru United, a po lewej Andrea Bocelli – niewidomy śpiewak. Nie widzi kto przysuwa się, by zrobić sobie z nim fotkę, ani kto wkłada mu w rękę długopis i kartę po autograf – a mimo to uśmiecha się życzliwie. Później wzruszająco przyjuje Komunię Świętą.

Sąsiedzi z sektora są zgorszeni, gdy fotografuję nie ołtarz, który przed nami, a to, co za nami: przypięty do czerwonych balonów wielki kawał białego płótna z czerwonym napisem: *Deo gratias!* Przyczepiony żył-

się dumnie na wszystkie strony, odfrunęło do Adresata.

Zanim wyłączymy telefony komórkowe odbieramy informacje od przyjaciół: *Stoimy w połowie via Conciliazione, ale za to w cieniu. Piotrowie stoją na Placu, pod Totus Tuus. Jest dobrze!*

O 9:40 słońce na błękitnym rzymskim niebie wzywa wszystkich do cisy. Zaczyna się Msza Święta beatyfikacyjna! Benedykt XVI rozpoczyna kazanie, gdy uśmiechnięci wolontariusze pomagają nam przetrwać upał bezszelestnie rozdając wodę. Zapisane na plecach ich służbowych kamizelek: *Non abbiate paura!* tu działa na nas tak samo, jak na lotnisku Fiumicino.

Po Mszy Świętej odpoczywamy na trawie przy Zamku Anioła, gdy nasz Padre przez telefon komórkowy, na prośbę redaktora z *Teleskopu*, dzieli się z Poznaniakami pierwszymi wrażeniami. Nagrywane są autentycznie

Fot. Z. Mumot

Plac przed Bazyliką św. Piotra

kami do kolumny pośrodku Placu, poruszany wiatrem, pływa nad naszymi głowami. Później jestem gotowa wzywać carabinieri, gdy po Mszy Świętej widzę, że płótno zniknęło. Za moment nie mogę sobie darować, że przeoczyłam chwilę, która mi wszystko wyjaśni: nikt płótna nie podarł, nie kazał zwinąć – tylko po słowach: *... jest Błogosławiony, ktoś odciął żyłki. Deo gratias!*, poruszane wiatrem, pokazując

„na gorąco”. Za naszymi plecami odpoczywa grupa Rosjan. Też mają swojego padre.

Poniedziałek rano, dzwoni telefon. Don Stefano przekazuje nam radosną informację, że nasz stryj – Ksiądz Kardynał¹ czuje się na tyle dobrze, że możemy go odwiedzić. Idziemy więc! Trochę nam wstyd, gdy omijając tłum na Placu i rozpoczynając się właśnie Mszę Świętą dziękczynną za wczoraj-

szą uroczystość, przekraczamy bramę Watykanu. Dwadzieścia minut wzruszającej rozmowy, uściski rąk, pocałunek pierścienia, pamiątkowe różańce i wychodzimy. Ślemy w niebo ponowne: *Deo gratias!* Za życie Księdza Kardynała i jego modlitwy w naszych intencjach.

Mijamy watykańską stację benzynową, gdy znowu zaczynam marudzić, by Padre zapytał kogoś tu, czy moglibyśmy wejść do Bazyliki. Przecież pół nocy w milczeniu oglądaliśmy w telewizji nieustannie płynącą wokół trumny rzekę pielgrzymów. Też byśmy tak chcieli... Watykański strażnik serdecznym gestem pokazuje nam boczne wejście. Po kilkunastu krokach stoimy w Bazylice, przy trumnie. Okazuje się, że do tego najważniejszego w Rzymie i na całym świecie miejsca było tak blisko!

Po dłuższej chwili, gdy przez zamknięte główne drzwi Bazyliki docierają do nas odgłosy Mszy Świętej z Placu – uświadamiam sobie, że przy trumnie jesteśmy sami. Ze wzruszenia uciekają mi z głowy wszystkie mądre i najpiękniejsze słowa, którymi chciałam Mu podziękować, prosić... klękam. Na oddzielającej mnie od trumny barierce kładę mój nowy różaniec i kopertę z listami moich uczniów do Jana Pawła II. Obiecałam im, że położę ich prośby tak blisko, jak się da. Dostrzegam stojący przy konfesji Świętego Piotra wiklinowy kosz, do którego porządkowi odkładają kartki, zdjęcia, listy, prośby podawane przez pielgrzymów. Widzia-

łam to w telewizji. *Tam zostawię kopertę* – planuję.

Zaczynam drugą dziesiątkę, gdy ktoś zabiera moją kopertę i różaniec, podchodzi do trumny, kładzie je na niej. Po chwili odkłada je z powrotem

ję pieśń oazową *Od jutrzeńki Ty jesteś piękniejsza*. Śpiewaną po włosku.

Po Mszy Świętej wizyta w kafeterii. Kelner z daleka zaprasza nas do siebie, wołając jak tu do każdego księdza: *Buon giorno, Padre! Prego, prego!* Wchodzimy, siadamy skromnie w kąciuku. Czekamy na kawę, gdy przy barze staje ks. kardynał Dziwisz. Wypija błyskawicznie podane mu espresso. Zanim wyjdzie wręcza nam pamiątkowe obrázky: dokładnie takie, jakich szukaliśmy po całym Rzymie. Miniaturki tego z beatyfikacji. Później dowiadujemy się, że na pożegnalną kawę zupełnie przypadkowo wybraliśmy kafeterię, a nawet ten sam stolik, przy którym od trzydziestu lat siada Sekretarz Jana Pawła II.

Było pięknie! Jeśli czegoś żałuję, czegoś mi brakuje, to jedynie możliwości wzniesienia radosnego okrzyku: *Błogostawiony Janie Pawle II, kochamy Ciebie!* – jak to kolorową kredą wielkimi literami na boisku szkolnym napisali nasi naj-

młodsi uczniowie. Tego im nie obiecałam. Chciałam to zrobić dla siebie. Mogłam to zrobić, choćby na Hiszpańskich Schodach.

Tak, szkoda... i tego żałuję..., ale *non abbiate paura* – wkrótce kanonizacja!

Katarzyna Deskur

Trumna z ciałem bł. Jana Pawła II

na barierce przede mną. Zrobił to pewnie przez moje łzy.

Wychodzimy z różnymi myślami. Nikt z nas za życia Jana Pawła II nie miał okazji być z Nim sam na sam tyle czasu, ile dziś trwaliśmy przy Jego trumnie! Gdyby nie my – przez 30 minut byłby tu sam.

Wtorek, 10:00 – w Bazylice Santa Maria Maggiore rozpoczyna się kazanie podczas Mszy Świętej dla Polaków, gdy doświadczam jedności Kościoła. Gdzieś zza ściany (nie mam pojęcia skąd) słyszę śpiew chóru. Rozpozna-

¹ Ks. kardynał Maria Deskur, serdeczny przyjaciel Jana Pawła II, od samego początku pontyfikatu naznaczony wielkim cierpieniem, które ofiarował Bogu za Papieża (przypis Ksiądz Proboszcz)

Przeżyliśmy Wielki Tydzień

Liturgia Kościoła jest szczytem i źródłem życia chrześcijańskiego. Triduum Paschalne najpełniej pozwala tego doświadczyć

Droga Krzyżowa

Choć według zasad liturgicznych Wielki Tydzień rozpoczyna Niedziela Palmowa, czyli Męki Pańskiej, w naszej parafii jego duchowym rozpoczęciem jest Droga Krzyżowa odprawiana na ulicach, w piątek przed Niedzielą Palmową. Jest to szczególne przeżycie. Przecież Droga Krzyżowa naszego Pana tak właśnie wyglądała! Jezus szedł z Krzyżem na Golgotę, miejsce śmierci i zmartwychwstania ulicami Jerozolimy. Kto chce dojść do zmartwychwstania niech weźmie z Chrystusem Krzyż.

(mw)

Wielki Czwartek

Triduum Paschalne rozpoczyna w Wielki Czwartek Msza Wieczery Pańskiej, wydarzenie z wielu powodów wyjątkowe. Jest nie tylko przygo-

towaniem do zbliżającej się męki, śmierci i zmartwychwstania Chrystusa, ale także pamiątką ustanowienia sakramentów kapłaństwa i Eucharystii. Ostatnią wieczerzę przypominają Liturgia Słowa i symboliczny gest obmywania nóg dwunastu mężczyznom. Podczas hymnu *Chwała na wysokości Bogu* dzwony rozbrzmiewają w całym kościele, by zaraz potem zamilknąć. Moment Przeistoczenia odbywa się już tylko przy dźwięku kołatek, które towarzyszą też procesyjnemu przeniesieniu Najświętszego Sakramentu do miejsca upamiętniającego uwięzienie Chrystusa przed śmiercią. Tej nocy tabernakulum pozostaje puste i otwarte, Jezusa można adoro-
wać w „ciemnicy”.

(am)

Wielki Piątek

Dopełnieniem pierwszego dnia Triduum Paschalnego, dnia Ofiary Chrystusa jest Liturgia na Cześć Męki Pańskiej sprawowana w piątek po południu, w godzinie

śmierci Chrystusa (w naszych warunkach, ze względu na dzień pracy – wieczorem). Rozpoczyna ją dramatyczny gest upadnięcia na twarz ka-

płanów przed ołtarzem. Czytany jest opis Męki według św. Jana. Po uroczystej modlitwie wiernych następuje najważniejsza część tej Liturgii – wywyższenie i adoracja Krzyża Chrystusa. Po Komunii Świętej Ciało Chrystusa zostaje przeniesione w monstrancji do Grobu Bożego, gdzie pozostanie do nocy Zmartwychwstania. Groby Boże mają uzasadnienie biblijne – św. Jan zapisał, że w miejscu, na którym ukrzyżowano i pogrzebano Chrystusa był ogród (por. J 19,41).

(mw)

Wigilia Paschalna

Kulminacją Triduum Paschalnego jest Liturgia Wigilii Paschalnej, która pozwala nam najgłębiej przeżyć Zmartwychwstanie Pańskie. Msza Święta Wigilii Paschalnej ma cztery Liturgie: Światła, Słowa Bożego, Chrztu i Eucharystii. Liturgia Światła rozpoczyna się od poświęcenia ognia i paschału, który rozświetla ciemności panujące w kościele. Liturgia Słowa jest wzbogacona dodatkowymi czytaniem Starego Testamentu. Wszystkie teksty biblijne wyrażają wielkość i moc Boga, ale i Jego wierność i miłość do człowieka. Liturgię Chrzcielną sprawowaną przy chrzcielnicy rozpoczyna odśpiewanie litanii do Wszystkich Świętych i poświęcenie wody chrzcielnej. Potem następuje uroczyste odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych i pokropienie wodą święconą. Ostatnią z Liturgii Wigilii Paschalnej jest Liturgia Eucharystyczna, będąca częścią każdej Mszy Świętej, ale w tę Świętą Noc po niej w procesji rezurekcyjnej niesiemy Ciało Zmartwychwstałego Chrystusa. (as)

Fot. J. Kot (x 7)

W poprzednim numerze Maryjnej Wspólnoty relacjonowaliśmy przebieg wizytacji biskupiej w naszej parafii. Oto nadesłany dekret powizytacyjny:

Dekret Powizytacyjny

Z mandatu Metropolity Poznańskiego Arcybiskupa Stanisława Gądeckiego, przeprowadziłem w dniach 27 i 28 lutego 2011 roku wizytację kanoniczną w parafii pod wezwaniem Maryi Królowej w Poznaniu, w dekanacie Poznań-Śródmieście.

Fot. J. Kot

Ks. bp Zdzisław Fortuniak w naszym kościele 28.02.2011

wspierany przez księży wikariuszy i innych kapłanów, a także przy udziale znacznej liczby świeckich, stara się tak kierować parafią, by działalność duszpasterska uwzględniała potrzeby wszystkich parafian. Na uwagę zasługuje parafialne przedszkole oraz wczesna Komunia Święta dzieci, sumienne przygotowanie młodzieży do sakramentu bierzmania i duszpasterstwo akademickie, spotkania katechetyczne dla rodziców, Klub Seniora, świetlica środowiskowa oraz rozwinięta działalność Parafialnego Zespołu Caritas. Należyta troską otoczona jest także liturgia, sprawowana z udziałem służby liturgicznej i kilku zespołów muzyczno-wokalnych. Nie są to wszystkie wspólnoty – jest ich bowiem w rzeczywistości jeszcze więcej i one dynamizują życie parafii.

Wymienione inicjatywy nie oznaczają, że przy takiej ak-

tywności wszystkie problemy są rozwiązane, bo tak oczywiście nie jest. Pierwszym z nich jest chociażby daleka od zadowalającej liczba osób regularnie uczestniczących w niedzielnej Mszy Świętej. Fakt ten pokazuje, że i ta parafia, podobnie jak całe Miasto, a w istocie cała Ojczyzna, potrzebuje nowej ewangelizacji, o czym mówił w czasie swoich pielgrzymek do Polski Ojciec Święty Jan Paweł II.

Sytuacja parafii Maryi Królowej ukazuje również, że praca dla królestwa Bożego wymaga dużej wytrwałości i systematyczności, bez oglądania się na nadzwyczajne efekty. Trzeba po prostu pracować wypełniając to, co do nas należy, pozostawiając resztę w ufnyms zawierzeniu Bożej Opatrzności. Tych kilka prostych myśli pragnę przekazać kapłanom, katechetom i wszystkim osobom na różny sposób animującym życie parafialne, dziękując im za to, co czynią i prosząc o dalszą wytrwałą służbę dla Ewangelii.

W dalszym prowadzeniu parafii w najbliższym czasie niech pomogą poniższe szczegółowe wskazania powizytacyjne.

WSKAZANIA DUSZPASTERSKIE

1. Życie religijne rozwija się i pogłębia przede wszystkim przez Słowo Boże, uczestnictwo w sakramentach świętych i przez modlitwę. Proszę więc parafian, oraz wszystkich przybywających do świątyni przy Rynku Wildeckim, by gorliwie korzystali z tego, co jest im ofiarowane przez posługę kapłanów i osób z nimi współpracujących.
2. Wśród zadań parafii na najbliższą przyszłość, podobnie jak ma to miejsce w odniesieniu do innych wspólnot parafialnych, szczególne miejsce zajmuje katecheza dorosłych. Wiele z jej form w duszpasterstwie parafialnym jest obecnych. Należy tę pracę kontynuować, uwzględniając program, który jest przygotowywany w Archidiecezji. Aktywność w tym zakresie będzie potwierdzeniem zrozumienia aktualnych wyzwań duszpasterskich.
3. Jedną z form katechizowania dorosłych winny być spotkania z rodzicami przed udzieleniem sakramentów świętych ich dzieciom, a więc przed Chrztem świętym, przed Pierwszą Komunią Świętą oraz przed Bierzowaniem. Spotkania te już istnieją, ale obecnie należy je rozbudowywać zgodnie ze wskazaniami wspomnianego programu archidiecezjalnego.
4. Dla rodziców pozostałych dzieci i młodzieży należy również urządzać podobne spotkania, kontynuując dotychczasową praktykę. Rodziców proszę, by chętnie korzystali z możliwości pogłębienia rozumienia wiary.
5. Kontynuować przygotowanie młodzieży do Bierzowania przez trzy lata, to znaczy przez cały okres nauki w gimnazjum.
6. Zaskoczeniem jest, że w parafii nie działa ani Kato-

lickie Stowarzyszenie Młodzieży, ani Akcja Katolicka. Byłoby rzeczą ciekawą stwierdzić, czy wskazuje to na zbyt małe zaangażowanie ze strony duszpasterzy, czy też jest to unikanie ze strony parafian zaangażowania w działalność katolicką w sposób bardziej uporządkowany i prawnie sformalizowany. Zachęcam do podjęcia tej kwestii.

7. Dużą uwagę przywiązywać do prowadzenia służby liturgicznej. Troszczyć się, by w zespole była odpowiednia liczba chłopców oraz o ich formację.
8. Kontynuować i rozwijać duszpasterstwo akademickie.
9. Urządzać systematyczne spotkania z katechetami, dla łączenia ich pracy w szkołach z duszpasterstwem parafialnym.
10. Ze względu na znaczną liczbę parafian starszych, jeden raz w miesiącu organizować dla nich specjalne nabożeństwo połączone z katechezą podejmującą tematy bliskie osobom w tym wieku.
11. W pracy z Parafialną Radą Duszpasterską należy dużą uwagę poświęcać inicjatywom wskazywanym przez Archidiecezjalny Program Duszpasterski.
12. Propagować nadal czytelność prasy katolickiej, a także zachęcać do korzystania z naszego Radia Emaus.

WSKAZANIA MATERIALNO - ADMINISTRACYJNE

1. Przeprowadzić zaplanowaną wymianę dachu na kościele.
2. Przeprowadzić remont zegara na wieży kościoła.
3. Wymienić meble w zakrystii.
4. Rozważyć raz jeszcze, czy nie można w żaden sposób powiększyć zakrystii.
5. Przeprowadzić remont klatki schodowej prowadzącej do mieszkania księdza proboszcza.

Na koniec pragnę podziękować serdecznie Księdzu Proboszczowi, Księżom Wikariuszom i wszystkim zaangażowanym, za przygotowanie wizytacji.

Kapłanom oraz całej parafialnej wspólnocie życzę, by pod opieką Maryi Królowej, swojej Patronki, zawsze z gorliwością podejmowała zadania, jakie Chrystus stawia przed swoim Kościołem.

W tej też myśli z serca błogosławię

+ Józef Maria Fortuniak
biskup pomocniczy poznański

Z ostatnich tygodni

- W 2. i 3. niedzielę Wielkiego Postu odbywały się dodatkowe zbiórki. Zebraliśmy 1 890 zł na misje (20.03) i 5 950 zł na pomoc ofiarom trzęsienia ziemi w Japonii (27.03).
- Studenci wzięli udział w rekolekcjach wielkopostnych (10 – 13.04).
- W piątek przed Niedzielą Palmową przeszliśmy Drogę Krzyżową ulicami naszej parafii (15.04).
- W Niedzielę Palmową przed Mszą św. o 11:00 przeszła uroczysta procesja z palmami. Duszpasterstwo młodzieży i ministrantów rozprawdzało palemki (17.04).
- Caritas parafialna zorganizowała świąteczną zbiórkę żywności i środków czystości. Obdarowano 130 rodzin (17.04).
- Całodzienna wielkopostna spowiedź święta odbyła się w wielki wtorek (19.04).
- W Wielki Czwartek o 17:00 i w Niedzielę Zmartwychwstania o 12:15 odbyła się uroczystość wczesnej Pierwszej Komunii Świętej 30 dzieci (21, 24.04). 8 dzieci przyjęło Pierwszą Komunię Świętą w niedzielę Miłosierdzia o 15:00 (1.05).
- W drugi dzień Świąt Wielkanocnych składka ze Mszy św. przeznaczona była na utrzymanie Wydziału Teologicznego UAM i KUL (25.04).
- W piątek oktawy wielkanocnej wzięliśmy udział w Drodze Światła (29.04).
- W maju uczestniczymy w nabożeństwach majowych codziennie o 20:30.
- Po niedzielnych Mszach św. odbywała się dodatkowa zbiórka na utrzymanie Arcybiskupiego Seminarium Duchownego w Poznaniu (8.05).

Ochrzczeni

19 marca	Emil Wąsiewicz, ul. Robocza
19 marca	Szymon Kudliński, ul. Dolna Wilda
19 marca	Jan Mazurczuk, ul. Wierzbicę
19 marca	Jakub Stanisław Jaworski, ul. Kilińskiego
24 marca	Jakub Patryk Obalek, ul. Górna Wilda
24 marca	Amelia Katarzyna Obalek, ul. Górna Wilda
26 marca	Helena Gąsiorowska, ul. św. Czesława
26 marca	Mikołaj Piekut, ul. Dolina
2 kwietnia	Adam Wojciech Michalek, ul. Robocza
3 kwietnia	Tymon Tomasz Rakowski, ul. Przemysłowa
3 kwietnia	Julia Adamczyk, ul. Żupańskiego
16 kwietnia	Adam Oliwier Prokop, ul. Przy Dolinie
24 kwietnia	Bartosz Krzysztof Bartus, ul. Kilińskiego
24 kwietnia	Jan Franciszek Kaczmarek, ul. Poplińskich
24 kwietnia	Marta Domańska, ul. Dolina
24 kwietnia	Wojciech Zdzisław Dorna, ul. Chwałkowskiego
24 kwietnia	Nikodem Piotr Wieczorek, ul. Żupańskiego
30 kwietnia	Jan Kazimierz Wasiewicz, ul. Wierzbicę
30 kwietnia	Jadwiga Helena Wieszczyńska, ul. Dolina

Odeszli do Pana

15 marca	Franciszek Baranowski, l. 96, ul. Dolina
21 marca	Jan Wojciech Nowak, l. 61, ul. Przemysłowa
27 marca	Marek Szłapka, l. 71, ul. Wierzbicę
3 kwietnia	Henryka Sobierajska, l. 82, ul. Czajcza

I Komunia Święta

Dla tych, którzy wierzą i mają miłość do Chrystusa, dzień I Komunii Świętej jest jednym z najważniejszych i najpiękniejszych dni w całym życiu. Oto dzieci, które przyjęły w tym roku w naszej parafii I Komunię Świętą. Módlmy się o ich wierność Chrystusowi

Wczesna I Komunia Święta czwartek 21.04 – niedziela 1.05

Marta Andrzejczak, Nadia Andrzejewska, Michał Appelt, Wojciech Appelt, Antoni Bem, Jagoda Białecka, Paweł Bukowski, Joanna Broda, Zuzanna Domańska, Franciszek Foltyn, Jan Goliński, Anna Handschke, Gabriela Jakubowska, Jan Kandulski, Juliusz Łysiak, Małgorzata Michalak, Marianna Minksztyl, Helena Orwat, Weronika Orwat, Marek Raczkowski, Piotr Ratajczak, Jędrzej Rosiński, Anna Rzepnicka, Zofia Rzepnicka, Maria Stróżyk, Franciszek Szaniecki, Weronika Szcześniak, Julia Surówka, Stanisław Ufnalski, Stanisław Wielebski, Gabriela Wysocka, Mikołaj Zajac, Józef Żółć

I Komunia Święta sobota 14.05 ⇨

Kacper Andrzejak, Paweł Bańkowski, Mieszko Biegański, Kacper Borowski, Hanna Brauze, Paulina Czajka, Miłosz Galecki, Kamil Głapa, Paweł Gularek, Jakub Górny, Daniel Huzar-

Fot. J. Senger (x 2)

ski, Zuzanna Janas, Zuzanna Józwiak, Karolina Kamińska, Wojciech Kargel, Roksana

Majsnerowicz, Dominik Matoga, Piotr Matużyński, Radosław Mazurek, Jan Mikołajewski, Aleksandra Napierkowska, Klaudia Nowak, Martyna Nuckowska, Maria Nyka, Jakub Obalek, Emilia Olbińska, Oliwier Perdoch, Dominika Rabczewska, Patryk Rzepka, Mikołaj Stelmach, Anna Świdowska, Marty-

na Walczak, Mateusz Warczyński, Julia Wiczorek, Wiktoria Woźniak, Wojciech Woźniak

⇨ I Komunia Święta niedziela 15.05

Julia Barczyk, Józef Bugajewski, Beata Bossa, Patryk Czarnecki, Weronika Czubińska, Marta Depka, Daniel Frąckowiak, Sewer Frąckowiak, Monika Głowacka, Hanna Grzeškowiak, Kacper Jagodziński, Maciej Jaskólski, Ida Joachimiak, Marta Kaczmarek, Aleksandra Klonek, Kaja Krzyżaniak, Adrian Kujawski, Baltazar Maćkowiak, Bartosz Mańkowski, Magdalena Marcinowska, Joanna Mazur, Zuzanna Mikołajczak, Maria Niedzielska, Krzysztof Nowicki, Nadia Plenzler, Vanessa Ratajczak, Anna Skitek, Jagna Słocińska, Bartosz Stolarek, Marcel Sutkowski, Patrycja Szarmach, Mikołaj Szynclarewicz, Patrycja Tarka, Maria Torre-Napieralska, Monika Welnicka, Bartosz Wojciechowski, Emilia Żywiecka

⇨ 3 kwietnia Leonard Graczyk, l. 75, ul. św. Czesława
4 kwietnia Michał Wróblewski, l. 81, ul. Wierzbicice
6 kwietnia Stanisław Paszczak, l. 80, ul. 28 Czerwca 1956
9 kwietnia Jan Uryniuk, l. 75, ul. Górna Wilda
10 kwietnia Sylwester Krychowski, l. 76, ul. Wierzbicice
10 kwietnia Janina Smura, l. 81, ul. Górna Wilda
20 kwietnia Juroślaw Cizak, l. 67, ul. Robocza

21 kwietnia Ferdynand Józef Jagodziński, l. 55, ul. Robocza
26 kwietnia Zofia Cichosz, l. 91, ul. Przemysłowa
6 maja Edmund Konik, l. 90, ul. Powstańcza
6 maja Emilia Smurawa, l. 94, ul. św. Czesława
6 maja Czesław Gruszczyński, l. 81, ul. Niedziałkowskiego
15 maja Mirosław Hancek, l. 51, ul. Żupańskiego
16 maja Genowefa Leińska, l. 81, ul. 28 Czerwca 1956